

Про самопричастя Святих Христових Таїн за відсутності священника

У разі гонінь на віру і Церкву Христову, якщо немає жодної можливості звершення Божественної літургії православним священником у храмі або вдома у вірних, за благословенням правлячого єпископа тієї єпархії священник може звершити Літургію таємно і заготувати запасні Святі Дари, як у звичний час для причастя хворих удома. Святі Дари приносяться в дім мирянина священником або передаються через вірних людей, переносяться благоговійно, у спеціально влаштованому на те ковчежці або загорнуті в чистий аркуш паперу. У домівці Святі Дари покладаються у святому кутку біля ікон, перед ними теплиться незгасима лампада.

До причастя Святих Таїн необхідно приступати натщесерце, підносячи старанні молитви, за можливості, у молитовному спілкуванні один з одним. Насамперед потрібно прочитати правило до Святого Причастя, а потім запропоновані молитвослів'я чину зображальних.

Для причастя Святих Дарів необхідно розкрити чистий плат, а на нього поставити ковчежець зі Святими Дарами (розгорнути аркуш паперу, якщо загорнуті). Варто пам'ятати, що частинка Тіла Христового вже напоєна священником Кров'ю Христовою. Після читання молитов потрібно причаститися зі своєї руки, пильнуючи щоб жодна найдрібніша частинка не впала або не залишилася на руці. Якщо необхідно, можна запити вином або водою. Після причастя необхідно вмити руки над чистою посудиною і воду вилити в річку чи інше чисте місце, що не попирається людьми й тваринами. Аркуш паперу, у який були загорнуті Святі Дари, потрібно спалити і попіл висипати також у місце, що не попирається.

Для причастя хворих мирян, які не можуть проковтнути тверду суху частинку Святих Дарів, або дітей, можна її розм'якшити водою або вином і подати за допомогою маленької ложечки. У такому разі потрібно кілька разів після причастя обмити посудину (чарку, склянку) і ложечку водою і випити її причаснику, пильнуючи щоб жодна частинка Святих Дарів не залишилася на дні і стінках посудини. При цьому використовувані посудини й ложечка ніколи не мають бути вживані для звичайних цілей, тому що вони освячені дотиком до Святих і Животворчих Таїн Христових.

По завершенні молитв зображальних і читання подячних молитов після причастя нехай перебуває причасник у благоговінні, сповнившись благодаті Святого Духа.

ЧИНЪ ИЗЪБРАЗИТЕЛЬНЫХЪ ИЛИ ОБЪЕДИНЦЫ,
ΕΓΔΑ ΚΑΙΚΩ ΠΡΗΧΑΣΤΗΤΗΣΑ ΠΡΕΪΤΥΧЪ И СΤΥΙΧЪ ΤΑΙΝΖ
НЕ СДЦШ СЦЕННИКШ

Первѣе глаголи послѣдованіе ко сѣомѹ причащенію. И ѿбѣе начало
изъобразительныхъ. Аще ли нѣ, глаголи оумнленнхъ: Млтвами сѣыхъ Отца
нашихъ, гдѣ иже хрѣте бже нашъ, помилуй насъ, аминь.

Црѣю нѣный: Трисѣе. По Отца нашъ:

Начало изъобразительныхъ глаголи иже:

Псаломъ рѣ: Благословѣ души моѹ гдѣ, благословенъ еси гдѣ. Благословѣ
души моѹ гдѣ, и всѣхъ внутреннихъ моѹ, има сѣе егѹ. Благословѣ души
моѹ гдѣ, и не забывай всѣхъ возданихъ егѹ: Учищающаго всѣхъ беззаконіа
твоѹ, ищущающаго всѣхъ недѣги твоѹ: Избавляющаго ѿ истлѣніа животъ
твоѹ, вѣнчающаго тѣ милостію и щедротами: Исполняющаго во блгнхъ
желаніе твоѣ: ѿновитѣа іакѹ Орла юность твоѹ. Твори ми милостыни гдѣ,
и судь всѣмъ ѿбданнымъ. Сказѣ пѣти своѹ мѹнѣеви, синовѹмъ
иисавымъ хотѣніа своѹ. Щедръ и млтвѣхъ гдѣ, долготерпѣливъ и
многомлтвѣхъ. Не до конца прогнѣвае тѣа, ниже во вѣкѣхъ враждуетъ. Не по
беззаконіемъ нашимъ сотвори азъ есѣть намъ, ниже по грѣхѹмъ нашимъ
воздѣ азъ есѣть намъ. Іакѹ по высотѣ нѣнѣи ѿ земли, оутвердѣ азъ есѣть гдѣ
млть своѹ на боащихъ егѹ. Блнѣхъ ѿстоаѣхъ востоцы ѿ западъ, оудалѣ азъ
есѣть ѿ насъ беззаконіа наша. Іакѹже щедрѣхъ Отца сыны, оуцѣдри гдѣ
боащихъ егѹ. Іакѹ тѣи познѣ созданіе наше, поманѣ, іакѹ перестъ есѣмѣ:
Человѣкъ, іакѹ трава днѣ егѹ, іакѹ цвѣтѣ сельный тѣкѹ ѿцвѣтѣтѣ. Іакѹ
дѣхъ проидѣ въ нѣмъ, и не бѣдетъ, и не познѣетъ кто мѣста своегѹ.
Млть же гдѣа ѿ вѣка и до вѣка на боащихъ егѹ, и правда егѹ на
сынѣхъ синовѣхъ хранѣщихъ завѣтѣхъ егѹ, и помнѣщихъ заповѣди егѹ
творити ѿ. Гдѣ на нѣсѣ оуготова прѣтолъ своѹ, и црѣтво егѹ всѣмъ

ѡбладаетъ. Пѣгословите гдѣ всѣмъ ѡггнѣмъ ѡггѡ, снльнѣмъ крѣпостѣю, творѣщѣмъ
слово ѡггѡ, ѡггѣшати гдѣмъ словѣмъ ѡггѡ. Пѣгословите гдѣ всѣмъ снлы ѡггѡ,
сдѣгнѣмъ ѡггѡ, творѣщѣмъ волю ѡггѡ. Пѣгословите гдѣ всѣмъ дѣлѣмъ ѡггѡ, на всѣмъ комъ
мѣстѣмъ влѣстѣмъ ѡггѡ.

Слѣва:

Псаломъ рѣмѣ: Хвалѣмъ дѣшѣмъ моѣмъ гдѣ. Вохвалѣмъ гдѣмъ въ жнвотѣмъ моѣмъ, поѡ
бѣмъ моѣмъ, дѡндеже ѡсѣмъ. Не надѣнѣтѣмъ на кнѣзѣмъ, на сыны чѣловѣчѣскѣмъ,
въ нѣхѣмъ нѣстѣ спасѣнѣмъ. Нзыдетъ дѣхъ ѡггѡ, ѡмъ возвратѣтѣмъ въ зѣмлю своѡ:
въ тѡмъ дѣнѣмъ погнѣнѣтѣмъ всѣмъ помышлѣнѣмъ ѡггѡ. Пѣжѣмъ, ѡмѣже бѣмъ ѡакѡвѣмъ
помѡщннкѣмъ ѡггѡ, ѡггѡпѡнѣмъ ѡггѡ на гдѣмъ бѣмъ своѣмъ: сотѡрѣшаго нѣмъ ѡ зѣмлю,
мѡре, ѡмъ всѣмъ ѡже въ нѣхѣмъ: Хранѣщаго нѣстнѣмъ въ вѣкѣмъ, творѣщаго сдѣмъ
ѡбнѣднмымъ, дѡющаго пнѣмъ ѡлчѣщымъ. Гдѣмъ рѣшнѣтѣмъ ѡковѣннымъ, гдѣмъ
ѡмѣдрѣетъ слѣпцы, гдѣмъ возѡднѣтѣмъ ннзѡвѣржѣннымъ, гдѣмъ лѡбнѣтѣмъ прѣведннкѣмъ.
Гдѣмъ храннѣтѣмъ прншѣльцы, снра ѡмъ вѡвѡмъ прѣнѣмѣтѣмъ, ѡмъ пѣтѣмъ грѣшныхъ погѣнѣтѣмъ.
Воцрѣнѣтѣмъ гдѣмъ во вѣкѣмъ, бѣмъ тѡмъ снѡне, въ рѡдѣмъ ѡмъ рѡдѣмъ.

И нѣнѣ:

Ѣдннорѡднѣмъ снѣ, ѡмъ слоѡѡе бѣжнѣмъ, бѣзѣмѣртѣнѣмъ сынѣмъ, ѡмъ нѣзѡлнѡвѣмъ снѣнѣмъ
нѡшегѡмъ рѡднѣмъ воплотнѣтѣмъ ѡмъ снѣмъ бѣцы, ѡмъ прнснодѣѡмъ мѣнѣмъ, нѣпрѣлѡжнѡмъ
вочлѣвѣчнѡвнѣмъ: распнѣнѣмъ же хрѣтѣмъ бѣже, смѣртѣю смѣртѣмъ попраѡвнѣмъ, ѡдннѣмъ сынѣмъ
снѣмъ трѣцы, спрѡславлѣемѣмъ ѡцѣмъ ѡмъ снѣмъ дѣхѣмъ, снѣмъ нѡсѣмъ.

Блажѣнна:

Во црѣтѣмъ твоѡмъ помѡнѣмъ нѡсѣмъ, гдѣмъ, ѡгдѡ прѣнѣдѣшнѣмъ во црѣтѣмъ твоѡмъ.

Блѣжѣннѣмъ ннѣщнѣмъ дѣхѡмъ, ѡакѡмъ тѣхѣмъ ѡстѣмъ црѣтѡмъ нѣнѡе.

Блѣжѣннѣмъ плѡчѣщнѣмъ, ѡакѡмъ тнѣмъ ѡггѣшѡтѣмъ.

Блѣжѣннѣмъ крѡтѣцынѣмъ, ѡакѡмъ тнѣмъ наслѣдѡтѣмъ зѣмлю.

Блѣжѣннѣмъ ѡлчѣщнѣмъ ѡмъ жѡждѣщнѣмъ прѣѡды, ѡакѡмъ тнѣмъ насытѡтѣмъ.

Блѣжѣннѣмъ млѣтнѣмъ, ѡакѡмъ тнѣмъ помнѡлѡвнѣмъ бѣдѣтѣмъ.

Бл҃жєни чїстїи сєрдцємъ, ꙗкѡ тїи б҃га оўзрѡтъ.

Бл҃жєни миротвѡрцы, ꙗкѡ тїи сынове бж҃їи нарекѡтсѧ.

Бл҃жєни нзгнѧни прѧвды рѧди, ꙗкѡ тѣхъ єсть цр҃тво нб҃ное.

Бл҃жєни єстє, єгда поносаѡтъ вѧмъ, ѡ нзженѡтъ, ѡ рекѡтъ всѧкъ зѡлъ глаголѡтъ, на вы лжѡще менє рѧди.

Рѧдѡйтєсѧ ѡ веселїтєсѧ, ꙗкѡ мзда вѧша многа на нб҃сѣхъ.

Слава, ѡ нынѣ:

Тѧже чтєнїѧ ꙗ҃ла ѡ єв҃лїѧ днє нл҃н сїѧ:

Въ корїндѧномъ послѧнїѧ с҃тѧгѡ ꙗ҃ла пѧвла чтєнїє, зѧ р҃мѧ:

Брѧтїє, ѡзъ прїѧхъ ѡ г҃да, єже ѡ предахъ вѧмъ: ꙗкѡ гд҃ь и҃сѡсъ, въ нѡщѣ, въ нѡже предѧнъ бывѧше, прїємъ хлѣбъ, ѡ благодарївъ, преломї, ѡ рече: прїимїте, ꙗдїте: сїє єсть тѣло моє, єже за вы ломїмое: сїє творїте въ моє воспомнѧнїє. Тѧкожде ѡ чѧшѡ по вѣчерї, глаголѡ: сїѧ чѧша нѡвыи завѣтъ єсть въ моєй крѡви: сїє творїте, єлїжды ѡще пїетє, въ моє воспомнѧнїє. Єлїжды бо ѡще ꙗстє хлѣбъ сїѧ, ѡ чѧшѡ сїѡ пїетє, смєрть гд҃ню возвѣщѧетє, дѡндеже оўбѡ прїидетъ. Тѣмже ѡже ѡще ꙗстѡ хлѣбъ сїѧ, нл҃н пїетѡ чѧшѡ гд҃ню недостѡнѣ, повїненъ бѡдетъ тѣлѡ ѡ крѡви гд҃ни. Да ѡскѡшетъ же чєлѡвѣкъ себє, ѡ тѧкѡ ѡ хлѣба да ꙗстѡ, ѡ ѡ чѧши да пїетѡ. ꙗдыѡ бо ѡ пїѧн недостѡнѣ, сѡдъ себѣ ꙗстѡ ѡ пїетѡ, не разсѡждѧѧ тѣла гд҃на. Сегѡ рѧди въ вѧсъ мнози нємощни ѡ недѡжливи ѡ спѧтъ довол҃ни. ѡще бо бѧхомъ себє разсѡждѧли, не бѧхомъ ѡсѡждєни бѧли. Сѡдѧми же ѡ гд҃а, наказѡемсѧ, да не сѡ мїромъ ѡсѡдѧмсѧ.

Ѥ іѡѧнна с҃тѧгѡ єв҃лїѧ чтєнїє, зѧ к҃г:

Рече гд҃ь ко прїшєдшымъ къ немѡ іѡдєемъ: ѡзъ єсмь хлѣбъ жнѡтныи. Ѡтцы вѧши ꙗдѡша мѧннѡ въ пѡстыни, ѡ оўмрѡша: Сїѧ єсть хлѣбъ, сѡдѧнъ сѡ небесє, да ѡще ктѡ ѡ негѡ ꙗстѡ, не оўмретъ. ѡзъ єсмь хлѣбъ жнѡтныи, ѡже сшєдыѡ сѡ небесє: ѡще ктѡ снѣсть ѡ хлѣба сегѡ, жнѡвъ бѡдетъ бо вѣки:

и хлѣбъ, ѣгоже ѣзъ дѣмъ, плоть мою ѣсть, юже ѣзъ дѣмъ за животъ мѣра. Прѣхъ же междѣ собою жидове, глаголюще: какъ можетъ сѣи намъ дати плоть свою ѣсти; Рече же имъ иисъ: аминь аминь глаголю вамъ, аще не съѣсте плоти сѣа человекскаго, ни пѣете крове ѣго, животъ не имате въ себѣ. Идѣи мою плоть, и пѣи мою кровь, имате животъ вѣчный: и ѣзъ воскресѣ ѣго въ послѣднѣи дѣнь.

Тѣже глаголю:

Помани насъ гдѣ, ѣгда прѣидеши во црѣтѣи твоѣмъ.

Помани насъ вѣко, ѣгда прѣидеши во црѣтѣи твоѣмъ.

Помани насъ стѣи, ѣгда прѣидеши во црѣтѣи твоѣмъ.

Аику нѣный поетъ тѣ, и глаголетъ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ савадѣ, исполнь нѣо и земля славы твоѣ.

Стѣ: Приступите къ немѣ, и просвѣтитеа, и лица ваа не постыдѣтѣа.

Аику нѣный поетъ тѣ, и глаголетъ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ савадѣ, исполнь нѣо и земля славы твоѣ.

Слава:

Аику стѣихъ аггѣ и архггѣ, со всѣми нѣными силами поетъ тѣ, и глаголетъ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ савадѣ: исполнь нѣо и земля славы твоѣ.

И нынѣ:

Вѣрѣю во ѣдинаго бѣа оца вседержителя, творца нѣ и земли, видимымъ же всѣмъ и невидимымъ. И во ѣдинаго гдѣ ииса хрѣта, сѣа бѣжа, ѣднороднаго, иже ѣ оца рожденнаго прѣжде всѣхъ вѣкѣ. свѣта ѣ свѣта, бѣа истинна, ѣ бѣа истинна, рожденна, не сотворѣнна, ѣдносѣцна оца, имже всѣ бѣа. Намъ ради человекѣ, и нашего ради спсѣнѣа шѣдшаго съ нѣсъ, и воплотѣвшагоа ѣ дѣа стѣа и мѣи дѣвы, и во человекскаа. Распѣтаго же за ны при понтиѣстѣмъ пѣлатѣ, и страдавша, и погребѣна. И воскресшаго въ третѣи дѣнь, по писаниѣмъ. И возшѣдшаго на нѣса, и сѣдѣца ѣдеснѣю оца.

И пакы градѹщаго со славою еднѣти живѹмъ и мѣртвѹмъ, егѹже црѣтвию не едетъ конца. И въ дѣла стѣго, гдѣ животворѹщаго, иже ѿ оца исходѹщаго, иже со оцѣмъ и спомъ спокланѹема и славнома, глаголавшаго прѣрокн. Во еднѣ стѣю, соборнѣю и апльскѣю црѣковь. Исповѣдѣю еднно крѣщеніе, во ѡставленіе грѣхѹвъ. Чаю воскреснѣа мѣртвѹхъ: И жнзни едѹщагѡ вѣка, аминь.

Ѡслави, ѡстави, прости еже прегрѣшѣнѣа нѣша, вѹльнаа и невѹльнаа, іаже въ словѣ и въ дѣлѣ, іаже въ вѣдѣннѣ и не въ вѣдѣннѣ, іаже во дни и въ ноци, іаже во оумѣ и въ помышленнѣ: всѣа намъ прости, іакѡ блгъ и члвѣколюбецъ.

Ѡче нѣшъ:

Тѣже кондакѣ прѣздника нѣа храма, тѣже дне и стѣгѡ радѡвагѡ.

Ище нѣсть, глаголи бѣѣ:

Предстѣтельство хрѣтіанъ непосѣданое, ходѣтанство ко творцѹ непрелѡжное, не прѣзри грѣшнѹхъ моленнѣа гласы: но прѣварѣ іакѡ блгаа на помоцѣ нѣшъ, вѣрнѡ зѡвѹщнхъ тѣ: оскорѣ на мѣтвѣ, и потщнѣа на оумоленіе, прѣстѣтельствоѹщи прнснѡ бѣе, чтѹщнхъ тѣ.

Гдѣ помнѣи, вѣ. И мѣтвѣ:

Всестѣаа трѣце, еднноѣщнаа державѡ, нераздѣльное црѣтво, всѣхъ блгнхъ винѣа, блговоли же и ѡ мнѣ грѣшнѣмъ, оутверди, вразѹми ердце моѣ, и всю мою ѡнми сквернѣ. прѡсвѣти мою мысль, да вѣнѣ славою, поѡ и покланѹюса, и глаголю: едннѣ стѣ, едннѣ гдѣ, иисъ хрѣтѡсѣ, во славу бга оца, аминь.

Тѣже мѣтвѣ ко стѡмѣ причаценію:

Вѣрѣю гдѣ, и исповѣдѣю, іакѡ ты еси воистиннѣ хрѣтѡсѣ снѣ бга живѣгѡ, прншѣдѣи въ мнѣ грѣшнѣа спсти, ѿ нѣхъже пѣрвѣи есмь азъ. Ещѣ вѣрѣю, іакѡ сѣ есть еѣмое прѣчѣтое тѣло твоѣ, и сѣа еѣмаа есть чѣтнаа кровѣ твоѣа. Молюса оубѡ тебѣ: помнѣи мѣ, и прости ми прегрѣшѣнѣа моѣ,

вѡльнаа ѿ невѡльнаа, ꙗже сло́вомъ, ꙗже дѣломъ, ꙗже вѣдѣнїемъ ѿ невѣдѣнїемъ: ѿ сподѡби мѧ нево́лжденнѡ причастїи твоеѡу твоѡхъ та́инствъ, во ѡставлѣнїе грѣхѡвъ ѿ възжїзнь вѣчнѡю, ѡмїнь.

Вѣчерн твоєѡ та́иннаа днѣсь, сїе бжїѡ, причастника мѧ прїимнї: не бо врагѡмъ твоѡмъ та́инъ повѣмъ, ни лобзаниѡ тнѣ дамъ ꙗкѡ ѡда, но ꙗкѡ разбѡйникъ ѿповѣдаю тѧ: помани мѧ гдѣ во црѣтвїи твоєѡмъ.

Да не въ сѡдъ ѿнѣ во ѡсѡжденїе бѡдетъ мнѣ причащѣнїе стѣхъ твоѡхъ та́инъ гдѣ, но во ѡщѣлѣнїе дшнѣ ѿ тѣла.

И та́кѡ причастїеа со всѡщѣмъ ѡмнлѣнїемъ ѿ стра́хомъ.

Та́же глаго́ли:

Да ѿполнѡтсѡ ѡустѡ на́ша хвалѣнїа твоєѡу гдѣ, ꙗкѡ да поѡмъ сла́вѡ твоѡ: ꙗкѡ сподѡбилъ єснѣ на́съ причастїи стѣмъ твоѡмъ бжѣствѣннѡмъ, безсмѣртнѡмъ ѿ животворѡщѡмъ та́иннѡмъ, соблюди на́съ во твоєѡ стѣинѣ, всѣхъ дѣнь пощѡтсѡ правдѣ твоєѡ: ѡмнлѣнїа, ѡмнлѣнїа, ѡмнлѣнїа.

Бжѣнїа гдѣне бгословѣно ѡ нынѣ ѿ до вѣка. **Трїжды.**

Сла́ва, ѿ нынѣ:

Псаломъ ѡг: бгословлю гдѡ на всѡкое вре́мѡ, вѡнѡ хвалѡ єгѡ во ѡустѣхъ моѡхъ. ѡ гдѣ похвалѡтсѡ дшѡ моѡ, да ѡсла́шатъ крѡтцынѣ, ѿ возвеселѡтсѡ. Возвеличѡте гдѡ со мною, ѿ вознесѡмъ ѿмѡ єгѡ въ дѣлѣ. Взыска́хъ гдѡ, ѿсла́ша мѧ, ѿ ѡ всѣхъ скорбѣѡ моѡхъ ѿзбѡви мѧ. Прїстѡпнѣте къ немѡ, ѿпросѣтѣтсѡ, ѿ лица вѡша не постыда́тсѡ. Сѣѡ нынѣѡ воззва, ѿ гдѣ ѡсла́ша ѿнѣ, ѿ ѡ всѣхъ скорбѣѡ єгѡ спсѣ ѿнѣ. ѡполнѣтсѡ ѡглѡз гдѣнѡ ѡкрестѡ бо́щнѡ єгѡ, ѿ ѿзбѡвѡтсѡ ѿнѣ. Вкѡнѣте ѿ видѣте, ꙗкѡ бгѡз гдѣ: бжѣнѡ мѡжѡ, ꙗже ѡповѡетъ на́нѣ. Бѡнѣтсѡ гдѡ вснѣ стѣнѣ єгѡ, ꙗкѡ нѣсть лишенїа бо́щнѡ єгѡ. Богѡтнѣ ѡбнѡщѡша ѿ взыска́ша, взыска́ющнѣ же гдѡ не лиша́тсѡ всѡкагѡ бга. Прїиднѣте чѡда, послѡшѡнѣте менѣ, стра́хѡ гдѣнѡ нащѡ всѡхъ. Ктѡ єсть чело́вѣкъ, хотѡнѣ живѡтѡ, любѡнѣ

днѣ видѣти бѣги; Оудержи азъикъ твоѣ ѿ слъ, и оудетнѣ твоѣ ѣже не глаголати лъстнѣ. Оуклониса ѿ слъ, и сотвори бѣго: взыщи мѣра и поженнѣ. Очи гдѣни на праведныа, и оуши ѣгѡ въ мѣтвѣ ѣхъ: Лице же гдѣне на творѣщыа слъа, ѣже потребити ѿ земли пѣмать ѣхъ. Воззваша праведнѣи, и гдѣ оудѣлаша ѣхъ, и ѿ всѣхъ скорбѣи ѣхъ и збѣви ѣхъ. Близъ гдѣ сокрѣшенныхъ сѣрдцемъ, и смрѣнныа дѣхомъ спѣетъ. Мнози искѡрен праведнымъ, и ѿ всѣхъ ѣхъ и збѣвнтъ ѡ гдѣ. Хранитъ гдѣ всѣ кѡсти ѣхъ, ни ѣдина ѿ нихъ сокрѣшитъ. Смѣрть грѣшникѡвъ люта, и ненавѣдащѣи праведнаго прегрѣшатъ. И збѣвнтъ гдѣ дѣшы рѣвъ своихъ, и не прегрѣшатъ вси оуповѣющѣи на него.

Достѡнно ѣсть:

Слава, и нынѣ: Мѣтвами стѣихъ оудѣцъ нашихъ, гдѣ иисе хрѣтѣ бѣже нашъ, помнѣи насъ, ѡмнѣи.

И чтѣи молѣтвы по стѡмъ причѣенѣи.